

Molnár Farkas Vilmos

Ez apai nagyapám, Molnár Farkas Vilmos Budapesten, 1927-ben. Apai nagyapám, Molnár Farkas Vilmos 1869-ben született Veszprémben mint Weisz Wolf Vilmos. Apja Weisz Sámuel szabósegéd volt, anyja Weisz Sámuelné, aki 1938-ban született Pápán, leánykori neve Müller Mári volt. A nagyapám szüleiről semmit nem tudok. A nagymamám szüleiről sem sokat tudok, csak benne van egy dokumentumban, hogy az apját Müller Farkasnak hívták, az anyját pedig Gerstl Nettinek. A nagyapa fiatalkoráról nem tudok sokat. Azt is csak az iratokból, hogy 1884 és 1887 között Pápán Kohn Ignác sütő és cukrásznál volt tanonc, és közben elvégezte a pápai ipariskolát. Aztán 12 év 3 hónapig szolgált a magyar királyi 17. honvéd gyalogezredben mint honvéd. 1897-ben feleségül vette Polnauer Rózát. A házasságkötés után egy évvel, 1898-ban született az édesapám, és rá három évre a nagynéném, Margit. Igaz, hogy nagyapám cukrászatot is tanult, de főleg pék volt. Zömök, izmos, nagyon erős ember volt. Itt úgy látszik, nagyon rossz lehetett a helyzet,

Magyarországon nem volt munkája, ezért 1901-ben kiment New Yorkba. New Yorkból küldött haza pénzt, hol 5 dollárt, hol 10 dollárt, ami akkor nagyon nagy pénz volt. Ott volt kint két évig. Mindvégig New Yorkban volt, és pékként dolgozott. Aztán honvágya volt és hazajött. Miután visszajött Amerikából, pékként dolgozott. Az első világháború után nyitott egy kis üzletkét a Vörösmarty utca 51-ben, ahol árultak mindenféle apróságokat, de főleg cukorkát. Egy egészen kis üzletke volt, és abból éltek ott egy ideig. A Vörösmarty utcai kis üzlet elég sokáig megvolt, és az 1930-as évek elején vagy talán már az 1920-as évek végén, nem tudom pontosan, hogy mikor, nyitották meg Molnár Vilmos és társai a Thököly út 14-ben lévő üzletet. A cégtáblán az állt, hogy 'MOLNÁR CUKRÁSZDA CUKORKA'. A társak a papám, Molnár Miklós volt és a papám sógora, Róna János. Az üzlet úgy működött, hogy cukorkagyárosoktól vették az árut, és továbbadták kiskereskedőknek. Főleg kisebb gyárakkal voltak kapcsolatban. Az üzlet szépen fejlődött, lett később még egy üzlet a Thököly út 8-ban is. A Thököly út 14-ben, az udvarban volt a nagybani bolt. Az volt tulajdonképpen az üzlet, abból lettek jómódúak. 1944-ben a nagypapa is bujkált. Nem jött velünk Zuglóba, hogy miért, azt nem tudom. Itt volt valahol a VII. kerületben, lehet, hogy valami nő bujtatta. 1945. január 3-án elindult gyalog Zuglóba, hogy odajön hozzánk. Ő tudta, hogy hol vagyunk. És ahogy jött hozzánk, egy kis utcában egy aknarepesz megölte. Ott találta meg az apám valahogy, nem tudom, hogyan. Ja igen, megtalálták a pénztárcáját, és abban ott voltak az iratok. 75 éves volt, de olyan volt, mint a bika. Ha a repesz nem találja el, szerintem még ma is élne.